

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ -
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 72-ਡੀ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 226—ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਲਾਗੂ ਕਰ
ਸਕਦਾ ਹੈ—ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਸੱਟ ਦੇ
ਤੁਰੰਤ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ—ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ
ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1954 Dec., 9th

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਧੀ ਸੱਟ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੀੜਤ ਹੈ।

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਸ ਬਨਾਮ ਮੇਲਨ (1), ਕਲਾਰਕ ਬਨਾਮ ਕਾਨਸਿਸ ਸੀਟੀਵੀ f2X ਕਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਈਟ (3), ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (4)। ਫੇਅਰਚਾਈਲਡ ਬਨਾਮ ਹਿਊਜ਼ (5), ਰੈੱਡ ਰਿਵਰ ਵੈਲੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੈਗ (6), ਡਾਰਨੈਲ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਆਨਾ (7), ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਟਾਕ ਫੂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਈਟ (8), ਓਲੀਵਰ ਆਇਰਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ (9), ਨਿਰਭਰ ਉੱਤੇ; ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਸਰੀ ਦੇ ਜੱਜ (10), ਰਾਜਾ .-v. ਲਾੜਾ (11) ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਰਿਚਮੰਡ ਕੋਨ* ਫਰਮਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (12), ਵੱਖਰਾ।

(1)	262 US 447
(2)	176 US LI4
(3)	79 ਕਿ. 22
(4)	1950 SCR 869, 898
(5)	258 US 126
(6)	181 US 548

- (7) **226 US 390**
 (8) **225 US 540**
 (9) **262 US 172, 180**
 (10) **(1870) 5 QB 466**
 (11) **(1901) 2 KB 157**
 (12) **(1921) 1 ਕੇਬੀ 246**

ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ 14 ਮਈ, 1952, (ii) ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ (ਹਾਈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਈਨ ਛੱਤਰੀਵਾਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ 3 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (iv) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਰਡਰ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਇਨਸਾਫ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵੇਦਾ ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਸੀ. ਕੇ. ਡੈਫਟਰੀ, ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ, ਪੋਰਸ ਏ. ਮਹਿਤਾ, ਬਿਸ਼ੇਰ ਦਿਆਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਸ਼ਰਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ* ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

'ਤੇ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਭਾਈਚਾਰਕ ਗੜਬੜ ਦੌਰਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਪ੍ਰੋ ਵਿੰਸਜ਼) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਉਸਨੇ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1950. ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਰੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਟੋਰੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਜਨਵਰੀ 1951 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਵੋਲ. ਵਿਨ] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 965

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੱਤਰੀਵਾਲਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੋ ਕਿ ਗਰੇਵਰ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਕਟੋਰੀਅਨ ਯੂਨੀਅਨ ^ ਜੇ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਖਿਅਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਟੋਰੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਐਡ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਦੁਖੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਚੋਲੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਨੀਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੈ। ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਿੱਧੀ ਸੱਟ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਸਾ ਚੁਸੇਟਸ ਬਨਾਮ *ਮੇਲਨ (1)* ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਲੇ ਵਿੱਚ (*ਕਲਾਰਕ ਬਨਾਮ ਕਾਨਸਿਸ ਸਿਟੀ (1)*) ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗਰੈਂਡ ਜਿਊਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨੀਗਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੋਰੇ ^ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ, ਇਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਾਮ. ਬਨਾਮ *ਰਾਈਟ (2)* ਨਾ ਹੀ ਆਦਿ 'ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰ-ਹੋਲਡਰ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਦੀ ਜੋ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ - ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ *ਚਾਰ ਜੀਤ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ, ਓਜ਼ ਇੰਡੀਆ (3)*।

ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਵਿਆਸ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਉਜਾੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੂਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਲ ਦਾ ਆਕਾਰ ਘਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਪੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵਿਵਹਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ

- (1) **176 US 114**
- (2) **79 ਕਿ. 22**
- (3) **1950 SCR 869, 898**

ਸੰਪੱਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੰਘ, ਗਰੋਵਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਆਇ। ਹਰੇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। CJ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਕਰਨ ਅਤੇ - ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ, ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਉਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਲ 1954 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਨੇ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ), ਐਕਟ, 1954" ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ, ਨਿਗਰਾਨਾਂ ਕੋਲ ਪਏ ਕੁਝ ਬਕਾਏ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਯੋਗਦਾਨਾਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪੂਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੂਲ ਦਾ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਸਦੀਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਪੂਲ ਦਾ ਆਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ

ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਦੀ ਕੁਝ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਗਰੋਵਰ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ «। ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਘ ਹੈ, ੋ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ - ਜਦੋਂ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਮੋਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ। ਭੰਡਾਰੀ, CJ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਅਰਚਾਈਲਡ ਬਨਾਮ ਹਿਊਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੋਟਰ ਨੇ 19 ਵੇਂ ਸੋਧ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਸੇਚਿਉਸੇਟਸ ਬਨਾਮ ਮੇਲਨ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ - ਜਨਤਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿੰਟ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾ ਤਾਂ

ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਟਾਈਲ ਟ੍ਰੀਟਮੈਂਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕਲਾਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ (*ਰੈੱਡ ਰਿਵਰ ਵੈਲੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੈਗ (3)*, *ਡਾਰਨੈਲ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਆਨਾ (4)*, *ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਟਾਕ ਫੂਡ ਕੰਪਨੀ v . ਰਾਈਟ (5)*, ਅਤੇ *ਓਲੀਵਰ ਆਇਰਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ (6)*)।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 226 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਭਾਵ- “ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ” ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ (1) 258 US 126 (2) 262 US 447 (3) 181 US 548 (4) 226 US 390 (5) 225 US 540 ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ *debito justitiae* ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ^{ਸ਼੍ਰੀ ਈਸਰ ਦਾ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ} ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਸਰੀ ਸਿੰਘ, ਗਰੋਵਰ (1), ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਦਿ ਗਰੂਮ (2), ਅਤੇ ਕੇਜੋਗ ਬਨਾਮ ^{ਰਿਚਮੰਡ ਕੰਫਰਮਿੰਗ} ਅਥਾਰਟੀ (3) ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ^{ਕੇਸਾਂ ਦੇ} ਪਹਿਲੇ ^{ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ} ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ^{ਆਦਿ -} ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: - ^{~ "}

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ

“ਮੈਂ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਹਤ ਐਕਸ ਡੇਬਿਟੋ ਈਸਟਿਟੀਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।”

ਇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

- (1) (1870) 5 QB 466
- (2) (1901) 2 KB 157
- (3) (1921) 1 ਕੇਬੀ 248

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ